

Af Revisorernes Specialbemærkninger finder Udvalget Anledning til at fremdrage følgende:

I Betænkningen S. 319—20 angaaende Amtsforsvalternes Lønning hedder det:

„Mindreudgiften er dels den sædvanlige Besparelse ved Konstitution i hele Aaret i Embederne i Ribe og Ebeltoft, henholdsvis 1,200 og 1,600 Kr., dels Besparelser ved Konstitution efter Dødsfald i Odense 183 Kr. 34 Ø. og paa Møen 175 Kr. Man spurgte om Grunden til, at den tidligere i en Række Aar stedfundne Besparelse i Lønningen for Varde Amtsforsvalterembede var bortfalden, og at der ikke ved det paa Møen var en lignende større Besparelse i Lønningen som ved Embederne i Ribe og Ebeltoft. Ligeledes savnede man Oplysning om, hvorledes den faste Ansættelse i Embedet i Præstø Amts sjællandske Distrikt kunde forenes med Loven af 2den Juli 1870 § 5 sidste Punktum. Herpaa modtog man følgende Svar:

„Da Varde Amtstue ved den tidligere konstituerede Amtsforsvalters den 16de November 1886 indtraf den Død paany skulde besættes ved Konstitution, maatte det betragtes som paa Forhaand givet, at denne Konstitution vilde komme til at strække sig over et længere Aaremaal; og da man under Hensyn hertil har i det foreliggende Tilfælde maattet anse det for stemmende med Statskassens Løve saavel at fordre stillet den fulde for Embedet normerede Kaution som ved Valget af den konstituerede at kræve de samme personlige Kvalifikationer som ved en definitiv Besættelse af Embedet, er det ogsaa anset for nødvendigt at tillægge den konstituerede den fulde for Embedet fastsatte Lønning, hvortil den fornødne Hjemmel er indeholdt i Lov af 26de Marts 1870 § 6, sidste Stykke. At Lønningen for Møens Amtstue ikke har kunnet ned sættes med et lignende Beløb som for Amtstuerne i Ribe og Ebeltoft, hidrører fra, at det paa Grund af Amtstuernes ringe Indtægter viste sig ugørligt at faa en brugbar Mand til at overtage Konstitutionen for et ringere Bederlag end den fulde Lønning.

Svad endelig Besættelsen af Præstø Amts sjællandske Amtstue angaar, bemærkes, at da paa det paagældende Tidspunkt ogsaa Møens Amtstue var bleven ledig, er det anset for uforløst at lade begge Amtstuer bestyre ved Konstitution, og det er da foretrukket endelig at besætte Præstø Amts sjællandske Amtstue, idet det maatte

onnes givet, at hvis nogen af de 2 Amtstuer skulde nedlægges, maatte dette paa Grund af de lokale Forhold nødvendigvis komme til at gælde Møens Amtstue. Da til enhver Tid, lige siden den første Balance i noget af disse 2 Amtsforsvalterembeder indtraadte (Oktober 1883), et af Embederne er holdt besat ved Konstitution, og da der ved Besættelsen af Præstø Amts sjællandske Amtstue i August 1888 er taget alt fornødent Forbehold med Hensyn til en mulig Sammendragning af de to Amtstuer, staar denne sidste Besættelse ikke paa nogen Maade i Strid med Loven af 2den Juli 1870 § 5, sidste Punktum.

Dette Punktum i Forbindelse med det foregaaende lyder saaledes: „Hvor der er flere Amtsforsvalterembeder i en Amtsradsreds, bliver det ved den først indtrædende Embedsledighed nærmere ved Lov at fastsætte, hvorvidt de ville være at forene til et Embede. Indtil en saadan Lov er givet, besættes Embedet ved Konstitution“. Dette Bud er saa ubetinget, at man ikke skønner, at det kan forenes dermed, at det nævnte Embede er blevet endelig besat.“

Da Amtsforsvalterembedet i Vordingborg blev ledigt for Embedet paa Møen, maa det indrømmes, at Genbesættelsen af det førstnævnte ikke er stemmende med Ordlyden i Loven af 8de Juli 1870 § 5. Men paa den anden Side erkender Udvalget, at Besættelsen i Realiteten ikke er i Strid med Djemedet med den anførte Lovforskrift.

Af almindelige Betragtninger i Anledning af hele den politiske og finansielle Tilstand, skal Mindretallet (Th. Nielsen) kun fremføre en enkelt. Man anser den nuværende Brug af foreløbige Finanslove for at være i Strid med Grundloven og med alt virkelig konstitutionelt Liv overhovedet, og man finder denne Opfattelse fuldt bekræftet ved Maaden, paa hvilken Grundlovens § 25 er fremkommen — en Paragraf, der savnedes i det oprindelige Grundlovsudkast af 1848 — og i de Forhandlinger, der ere førte baade 1848 og 1866 om de Paragrafer (48 og 49), der vedrøre Bevillingsmyndigheden. Selv om man vilde gaa ind paa Ministeriets Forsudsætning, at foreløbige Finanslove ere